

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **H.**, bývajúcej v K., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. R., PhD., A., so sídlom v K., proti žalovanej **G.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej JUDr. P., advokátom v K., o **7.845,84 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 17 C 143/2006, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. marca 2014 sp. zn. 3 Co 559/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania v sume 38,75 eur k rukám advokáta do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I rozsudkom zo 6. júna 2013 č.k. 17 C 143/2006-326 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 2.364,75 eur s 9% úrokom z omeškania od 1. augusta 2006 do zaplatenia z titulu poistnej udalosti a vo zvyšku žalobu žalobkyne zamietol. Rozhodnutie o trovách konania si vyhradil na samostatné rozhodnutie.

Okresný súd Košice I uznesením z 19. augusta 2013 č.k. 17 C 143/2006-350 v spojení s opravným uznesením zo 14. novembra 2013 č.k. 17 C 143/2006-363, uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania vo výške 1.034,77 eur, do troch dní od právoplatnosti uznesenia na účet právneho zástupcu. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 142 ods. 2 O.s.p., úspechom žalobcu v konaní v rozsahu 69,86% a vznikom trov na právnom zastúpení za 11 úkonov právnej služby, vychádzajúc z vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalobkyne uznesením z 20. marca 2014 sp. zn. 3 Co 559/2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v spojení s jeho opravným uznesením, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdil a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v sume 38,52 eur do troch dní k rukám advokáta. Uviedol, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania správne vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., keď každý z účastníkov konania mal len čiastočný úspech v konaní. Súd prvého stupňa správne určila aj pomer trov konania, prihliadnuc k pomeru víťazstva žalovanej vo veci samej, zníženého o pomernú časť jej neúspechu a tak určený nárok na náhradu trov konania v rozsahu 39,72%. Podrobne zdôvodnil, prečo nepovažoval námietku žalobkyne týkajúcu sa potreby použitia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania v danej veci za dôvodné a tiež zdôvodnil, prečo oslobodenie žalobkyne od súdnych poplatkov nezakladá dôvod pre iné rozhodnutie o trovách konania v prospech žalobkyne. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, navrhla ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, keď potvrdil zmätočné rozhodnutie súdu prvého stupňa napriek tomu, že zo súdneho spisu vyplýva, že jej odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu bolo dôvodné. V prejednávannej veci bolo namieste žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznať, pretože súdne konanie sa viedlo od roku 2006, pričom až v roku 2013 bola ustálená výška poistného plnenia. Žaloba o plnenie z poistnej zmluvy tak bola oprávnená a iba výška plnenia bola medzi účastníkmi sporná a žalovaná pred podaním žaloby plnila len v minimálnej výške. Žalobkyňa je nemajetná osoba, ktorej bolo v konaní priznané aj oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a náhrada trov konania v takej vysokej čiastke bude mať dopad na jej majetkové a sociálne pomery. Žiadala priznať náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaná navrhla dovolanie žalobkyne ako neprípustné a nedôvodné odmietnuť a priznať jej náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon právnej služby spolu vo výške 38,75 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred

1. januárom 2015)], po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p. veta druhá O.s.p., prejednal dovolanie bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie žalobkyne smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania. Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa výslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Keďže v prejednáwanej veci je dovolaním žalobkyne napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, proti ktorým nie je dovolanie prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobkyne z ustanovenia § 239 O.s.p. vyvodit' nemožno.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p.

(či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných vád vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Vady konania podľa § 237 O.s.p. žalobkyňa nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Z obsahu dovolania možno vyvodit', že žalobkyňa namietala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Aj za predpokladu, že by tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené, mali by za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, ale nezakladali by súčasne prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad v danej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 234b ods. 5 O.s.p. v spojení

s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako také, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.). Úspešná žalovaná v dovolacom konaní podala návrh na uloženie povinnosti žalobkyni nahradiť jej trovy konania spočívajúce v trovách jej právneho zastupovania v dovolacom konaní za jeden úkon právnej pomoci (vyjadrenie k dovolaniu) a tieto vyčíslil vo výške 38,75 eur. S prihliadnutím na ustanovenia § 13a ods. 2 písm. b/ a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb priznal odvolací súd žalovanej náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci v celkovej výške 38,75 eur, ktorú sumu je žalobkyňa povinná do troch dní zaplatiť k rukám zástupcu žalovanej.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. augusta 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová